

Credința și fapta

Foaie duminicală a parohiei "Toma Cozma"

Duminica Izgonirii lui Adam din Rai

Evangelia Duminicii Lăsatului sec de brânză (Matei 6, 14-21)

Zis-a Domnul: Dacă veți ierta oamenilor greșelile lor, va ierta și vouă Tatăl vostru Cel ceresc; iar dacă nu veți ierta oamenilor greșelile lor, nici Tatăl vostru nu vă va ierta greșelile voastre. Când postiți, nu fiți triști ca fățarnicii; că ei își întunecă fețele, ca să se arate oamenilor că postesc. Adevărat grăiesc vouă: și-au luat plata lor. Tu însă, când postești, unge capul tău și fața ta o spală, ca să nu te arăți oamenilor că postești, ci Tatălui tău, Care este în ascuns, și Tatăl tău, Care vede în ascuns, îți va răsplăti ție. Nu vă adunați comori pe pământ, unde molia și rugina le strică și unde furii le sapă și le fură, ci adunați-vă comori în cer, unde nici molia, nici rugina nu le strică și unde furii nu le sapă și nu le fură. Căci unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.

Postirea nu anulează grija față de trup, ci doar ne ajută să înțelegem că nu suntem numai trup

Ne aflăm la începutul Postului Mare, când facem trecerea de la alimentația, să-i spunem așa, mai îngăduitoare din Săptămâna Brânzei către postirea severă. De ce oare trebuie să postim?

Este adevărat, se dă o luptă în ființa noastră când este vorba de a ne restricționa de la mâncare. Copilul, de când e bebeluș, cel mai tare protestează atunci când nu are mâncare la vreme. Chiar și numai întârzierea mâncării creează deja o stare de disconfort, o stare de iritare. Am devenit foarte dependenți de alimentație. Iată, la începutul perioadei de pandemie, a fost de ajuns să se mediatizeze mai intens situația infectării cu coronavirus și lumea a început a face provizii exagerate în primul rând, de alimente, uitând că Mântuitorul atrage atenția că nu numai cu pâine va trăi omul, ci și cu tot cuvântul care iese din gura lui Dumnezeu (Matei 4,4). Adică, dacă suntem dependenți de alimentație, cu cât mai mult suntem dependenți de Dumnezeu. Ba mai mult, Psalmul 41 zice: „În ce chip dorește cerbul izvoarele apelor, așa Te dorește sufletul meu pe Tine, Dumnezeule”.

Sufletul, care este latura conducătoare din ființa noastră, mereu ne cheamă a ne apropia de Dumnezeu, care este Izvorul Vieții, izvorul de la care sufletul și viața noastră se alimentează. Și omul, când caută pe Dumnezeu, se îndreaptă de fapt către ceea ce îi strigă sufletul. Doar că trupul pune în față foarte direct toate nevoile sale. Și pare a avea dreptate. De aceea, nu se poate nega faptul că în relația noastră cu Dumnezeu, trupul joacă și el un rol important. Mântuitorul atrage atenția că, la sfârșitul veacurilor, vor învia morții, adică sufletul va reveni în trup, căci și trupul va participa la Judecată, nu numai sufletul.

Postirea personală își propune a restabili ordinea lucrurilor: îngenunchiem pe cele ale trupului în fața aspirațiilor sufletului. De aceea postul devine un exercițiu necesar în lucrarea noastră duhovnicească.

Când vorbim de post, ne gândim probabil prima dată la cel alimentar, dar acesta e doar o expresie a celorlalte restricții pe care trebuie să ni le impunem. Când postești, trebuie să o faci cu toată ființa ta, dar așa încât să nu te arăți supărat în fața celorlalte.

Hirononie într-un Episcop la Catedrala mitropolitană din Iași

Duminică, 7 martie 2021, părintele Arhim. Nechifor Horia a primit Taina Hirotoniei într-un Episcop. El a fost ales de

Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române în ședința din 25 februarie 2021, pentru a ocupa postul vacant de Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, cu titulatura de „Botoșăneanul”.

Evenimentul a fost cu adevărat istoric, ținând cont de faptul că precedenta hirotonie de episcop săvârșită a fost cea a Preasfințitului Calinic Botoșăneanul, în urmă cu 30 de ani, pe 25 martie 1991.

Hirotonia noului Episcop-vicar a fost precedată de *slujba de iposifere*, care a avut loc după slujba Vecerniei din preziua hirotoniei și a fost săvârșită de patru ierarhi, **Înaltpreasfințitul Părinte Teofan**, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, **Preasfințitul Părinte Antonie**, Episcop de Bălău, **Preasfințitul Părinte Veniamin**, Episcopul Basarabiei de Sud, **Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul**, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, înconjurați de un sobor de slujitori.

Hirotonia într-un Episcop s-a săvârșit în prima parte a Sfintei Liturghii oficiate de toți ierarhii din Moldova de dincoace și de dincolo de Prut: **Înaltpreasfințitul Părinte Teofan**, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropoli-tul Moldovei și Bucovinei, **Înaltpreasfințitul Părinte Petru**, Arhiepiscopul Chișinăului,

Mitropolitul Basarabiei și Exarh al Plaiurilor, **Înaltpreasfințitul Părinte Calinic**, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, **Înaltpreasfințitul Părinte Ioachim**, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, **Preasfințitul Părinte Ignatie**, Episcopul Hușilor, **Preasfințitul Părinte Antonie**, Episcop de Bălău, **Preasfințitul Părinte Veniamin**, Episcopul Basarabiei de Sud, **Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul**, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților.

Cronicar
(continuare în pag. 2-3)

Mântuitorul Iisus Hristos spune să-ți Dumnezeu – toate sălășluiesc în mintea speli fața ta, să-ți ungi capul tău (Matei 6,17), să te îngrijești, adică să-ți omului.

Și diavolul operează foarte mult cu gândul omului. El știe să așeze foarte abil fel și fel de „virusi” în mintea noastră, în așa fel încât deși suntem perfect sănătoși din punct de vedere trupesc, ne regăsim epuizați, bolnavi, suferinzi din punct de vedere sufletesc.

Pr. Mihai Mărgineanu

Cuvântul IPS Părinte Mitropolit Teofan la hirotonia Preasfințitului Părinte Nichifor Botoșăneanul, noul Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor

„Veniți, binecuvântații Tatălui Meu, moșteniți împărăția cea pregătită vouă de la întemeierea lumii. Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau; străin am fost și M-ați primit; gol am fost și M-ați îmbrăcat; bolnav am fost și M-ați cercetat; în temniță am fost și ați venit la Mine”. (Matei 25, 34-36)

Cuvântul Domnului Hristos din Evanghelia de azi, adresat bineplăcuților Săi de la sfârșitul veacurilor, este cuvântul cel mai așteptat de oameni. Acest cuvânt definește viața pământească a omului și deschide perspectiva luminoasă a veșniciei. Este cel mai simplu, cel mai complet cod de legi, normă de viață, element de raportare, cu urmări, nu numai pentru aici, ci și pentru veșnicie. Totul este axat pe relația cu semenul din vecinătate sau aflat departe.

Lupta pentru așezarea vieții în conformitate cu această mărturisire a Domnului Hristos este strădania fiecărui creștin, fiecărui preot, fiecărui monah, dar, mai presus de toți, este osteneala de zi și de noapte a arhierelui.

Flămânzii acestei lumi sunt, ar trebui să fie, durerea inimii arhierelui. Însetații lumii sunt, ar trebui să fie, frământarea fără odihnă a minții arhierelui. Străinii și cei lipsiți de haină, bolnavii și cei din temniță ocupă, ar trebui să ocupe, întreg conținutul inimii, minții și sufletului arhierelui.

Această lucrare este împlinită prin mai multe căi. În primul rând, săracul concret, întâlnit în familiile cu mulți copii, în cel bătrân, cel bolnav, cel singur, cel izgonit, în cel străin, cel deznădăjduit și în cei asemenea lor sunt, ar trebui să fie, frații cei mai iubiți și surorile cele mai apropiate ale arhierelui.

În strădania sa de a fi împreună cu văduva și orfanul acestei lumi, arhierul este ajutat de preoții și mireni parohiilor din eparhie. Ajutorul individual și cel acordat prin instituții bisericesti specializate în domeniul carității constituie parte importantă a lucrării arhieresti; parte importantă, dar nu exclusivă. Cuvântul Sfântului Apostol Petru: *Nu este drept ca noi, lăsând de-o parte Cuvântul lui Dumnezeu, să slujim la mese* (Faptele Apostolilor 6, 2) arată că slujirea celui sărac și sărman este așezată pe seama diaconilor, preoților de parohie și a creștinilor mireni, sub coordonarea arhierelui. Acesta, ca urmaș al Sfinților Apostoli, este îndatorat, în primul rând, a *stăruii în rugăciune și în propovăduirea cuvântului* (Faptele Apostolilor 6, 4).

Rugăciunea și propovăduirea cuvântului credinței constituie partea esențială a slujirii arhieresti. Aceasta tot ca împlinire a cuvântului Domnului Hristos: *Căci flămând am fost și Mi-ați dat să mănânc; însetat am fost și Mi-ați dat să beau* (Matei 25, 35). Flămânzii și însetații, străinii și cei fără haină, bolnavii și întemnițații nu sunt doar cei lipsiți de hrană, apă, patrie, haină, sănătate sau libertate. Sunt și cei flămânzi de cuvântul lui Dumnezeu, cei însetați după apa cea vie a unui sens în viață, cei înstrăinați de la dreapta credință, cei dezbrăcați de orice lumină și nădejde, cei cu multe răni pe suflet și cei întemnițați în lanțurile patimilor.

Spre aceștia se îndreaptă, ar trebui să se îndrepte, îndeosebi mintea și inima arhierelui. Lucrare grea, dar absolut necesară. Pentru a fi îndeplinită, arhierul este chemat să înțeleagă că poate hrăni, adăpa, îmbrăca sau însănătoși pe altul, în măsura în care el se hrănește cu pâinea cea spre ființă, Hristos, în măsura în care este adăpat cu apa cea vie a Duhului Sfânt, în măsura în care este îmbrăcat cu haina smereniei, simplității și pocăinței, în măsura în care se luptă pentru vindecarea cauzată de rănilor propriilor păcate și în măsura în care dobândește libertatea prin dezrobirea de patimi.

Mărturisirea unui mare ierarh ortodox din veacul al XIX-lea, Sfântul Ignatie Briancianinov, este gândul de căpetenie al arhierelui în lucrarea sa: „Hrănind cu Cuvântul lui Dumnezeu sufletul său flămând, adăpându-l cu simțăminte care vin de la Duhul Sfânt, ferindu-l de pierzătoarea rătăcire a feluritelor chipuri ale păcatului [...], îmbrăcându-l cu fapte bune, vindecând (rănilor) păcatelor prin mărturisire [...], scoțându-se din temnița cugetării celei trupesti [...], unul ca acesta va fi socotit ca și cum ar fi făcut toate acestea Domnului Hristos”[1].

În același duh, Sfântul Simeon Noul Teolog mărturisea cu mult înainte, zicând: „Dacă nu va face cineva în el însuși toate acestea și nu va hrăni și adăpa pe Hristos (Cel din el), niciun folos nu va avea din toate pe care le face numai săracilor, iar pe sine însuși se trece cu vederea, lăsându-se nehrănit și gol de dragostea lui Dumnezeu”[2]. Același dumnezeiesc Simeon, de la a cărui trecere la Domnul se împlinesc în curând 1000 de ani, așază în gura lui Hristos următoarele cuvinte: „M-ați hrănit pe Mine, care flămânzeam de mântuirea voastră, prin lucrarea poruncilor Mele, M-ați adăpat, M-ați îmbrăcat, M-ați cercetat și ați venit la Mine (Matei 25, 35-36), curățind inimile voastre de toată întinăciunea și murdăria păcatului”[3].

Preasfințite Părinte Episcop Nichifor,

Pornind de la cuvântul Domnului Hristos din Evanghelia de astăzi, am încercat să așez în fața Preasfinției Voastre chipul arhierelui spre care să tindeți. Nu vă va fi ușor. Greutățile cu care ne confruntăm noi, arhierii de față, de mulți ani, vor fi prezente și în crucea vieții Preasfinției Voastre. Da, veți avea parte de multe bucurii în slujirea arhierescă. În același timp, vor veni și asupra Preasfinției Voastre valuri și vânturi, fulgere și trăsnete. Să țineți, după cuvântul Sfântului Apostol Pavel, *„nădejdea pusă înainte [...] ca o ancoră a sufletului, neclintită și tare, intrând dincolo de catapeteasmă, unde Iisus a intrat pentru noi ca înaintemergător”* (Evrei 6, 18-20). Acolo, *dincolo de catapeteasmă*, adică în Liturghie și în rugăciunea chiliei monahale, să alergați neîncetat la preadulcele „Nume al lui Iisus, cheia tuturor darurilor, prin care se deschide nouă ușa vistieriei lui Dumnezeu”[4], după cuvântul Sfântului Isaac Sirul. Dincolo de această ușă, veți avea parte de „preoția minții, care este [...] viețuirea omului lăuntric”[5]. Acolo veți avea „gustul simțirii” lui Dumnezeu[6] și veți respira „ceva din aerul vieții celei noi”[7].

Din sfântul altar și din liniștea chiliei, veți coborî din nou în cetate. Nu veți coborî singur, ci împreună cu Dumnezeu cu care v-ați aflat în intimitatea altarului și a chiliei.

În slujirea de arhieru, veți fi pus adesea în fața unor decizii grele. Veți simți atunci ce înseamnă a fi răstignit. Am încredințarea, cunoscându-vă de multă vreme – și îmi exprim, în același timp, nădejdea – că veți lua decizii, nu în conformitate cu duhul lumii, al corectitudinii de diferite feluri, ci în duhul „gândului lui Hristos” (Filoteni 2, 7). În toate frământările, în lupta lăuntrică și exterioară, în momente de răscruce, legați-vă gândirea de Hristos pentru a dobândi o înțelegere duhovnicească, în lumina Duhului Sfânt, a lucrurilor, a evenimentelor din viața proprie, din viața Bisericii, a Țării sau a lumii.

Poporul creștin din Moldova, reprezentat aici de ierarhii moldoveni de pe ambele maluri ale Prutului, de preoți, monahi, monahii, autorități administrative, academice sau militare și de către credincioșii din Catedrală și din afara ei, așadar poporul lui Dumnezeu din Moldova vă va fi alături, dacă și Preasfinția Voastră veți fi omul lui Dumnezeu, omul Bisericii, omul oamenilor.

În lumina acestei nădejdi, vă încredințez binecuvântării lui Dumnezeu, ocrotirii Maicii Domnului și rugăciunilor Sfintei Parascheva și ale Sfântului Mitropolit Iosif cel Milostiv.

Dumnezeu să ne ocrotească pe toți în viața de aici și să ne primească în Împărăția iertării și iubirii Sale! Amin! Așa să fie!

† Teofan,

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

[1] Sf. Ignatie Briancianinov, Predici, trad. Adrian și Xenia Tănăsescu -Vlas, Ed. Sophia, București, 2008, p. 28.

[2] Sf. Simeon Noul Teolog, Cateheze. Scrieri II, Cateheza 9, trad. de Diac. I. Ioan I. Ică jr., Ed. Deisis, Sibiu, 2003, p. 139.

[3] Sf. Simeon Noul Teolog, Cateheze, Scrieri II, Cateheza 15, pp. 188-9.

[4] Sf. Isaac Sirul, Cuvinte către singuratici despre viața duhului, taine dumnezeiești, pronie și judecată, p. a II-a, ed. a II-a, trad. Diac. Ioan Ică jr., Deisis, Sibiu, 2007, p. 243.

[5] Sf. Isaac Sirul, Cuvinte către singuratici..., p. 219.

[6] Sf. Isaac Sirul, Cuvinte către singuratici..., p. 107.†

[7] Sf. Isaac Sirul, Cuvinte către singuratici..., p. 108.

Cuvântul Preasfințitului Nichifor Botoșăneanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Iașilor, la hirotonia sa întru arhieru

Astăzi, în duminica a treia din perioada Triodului, răstimp liturgic în care Biserica Ortodoxă reiterează activitatea de Mare Arhieru a Mântuitorului Iisus Hristos, am primit prin pogorârea și lucrarea Sfântului Duh hirotonia în treapta arhieriei și în același timp slujirea de Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor. Slujba care se săvârșește la hirotonia episcopului are o frumusețe aparte, profunzimi și înțelesuri duhovnicești la care nu se poate reflecta decât cu smerenie și mulțumire față de Dumnezeu Milelor care a binevoit să dăruiască o asemenea putere și lucrare sfântă oamenilor.

În acest moment sfânt, în care mi s-a încredințat cârja de arhieru, care simbolizează puterea lui Dumnezeu pentru a păstori oile cele cuvântătoare pe calea mântuirii, primul meu gând doresc să se înalțe la tronul Preasfintei Treimi de la care vine tot darul dumnezeiesc, iar buzele mele să rostească recunoștință și mulțumire, pentru a putea săvârși în duhul Dumnezeieștii Liturghii - care este mulțumirea supremă adusă lui Dumnezeu - lucrarea și slujirea încredințată mie astăzi. Numai împletind viața mea cu harul și ajutorul lui Dumnezeu voi putea zidi casa sufletului meu pe temelie de piatră peste care venind vânturile și ploile nu o vor putea dărâma (Matei 7, 24-25). Așa voi putea ajuta și povățui pe cei care au nevoie de călăuzire și mângâiere în viața aceasta pământească pentru a ne pregăti împreună să dobândim Împărăția Cerurilor, dorind să auzim și noi dulcele glas al lui Dumnezeu: „Bine, slugă bună și credincioasă, peste multe te voi pune; intră întru bucuria Domnului tău!” (Matei 25, 23).

Nevoia ajutorului și a binecuvântării lui Dumnezeu o simțim noi creștinii permanent în viața noastră, mai cu seamă atunci când avem de împlinit o grea lucrare sau de luat o mare hotărâre. Mai ales atunci ne întoarcem în sinele nostru căutând pe Dumnezeu care dăruiește înțelepciune și putere, care inspiră pe omul ce caută calea cea dreaptă. În fața măreției harului primit și a răspunderii legate de slujirea arhierescă sunt conștient atât de greutatea și multitudinea provocărilor ce apasă pe umerii episcopului, cât și de adevărul că Hristos însuși luminează și ajută în aceste condiții dificile, după cum ne-a încredințat: „Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului.” (Matei 5, 16).

Dreptarul după care se ghidează arhierul este Evanghelia lui Hristos, Vestea cea bună a întrupării Fiului lui Dumnezeu, dar și a descoperirii Împărăției lui Dumnezeu care este înlăuntrul nostru. De asemenea, el se sprijină pe cuvintele Sfântului Apostol Pavel care zugrăvește corintenilor chipul și virtuțile slujitorului, ales dintre oameni și pus pentru oameni, care este dator să se facă împreună-lucrător cu Hristos la mântuirea lui și a lumii: „În toate înfățișându-ne pe noi înșine ca slujitori ai lui Dumnezeu, în multă răbdare, în necazuri, în privegheri, în posturi, în curăție, în cunoștință, în îndelungă-răbdare, în bunătate, în Duhul Sfânt, în dragoste nefățarnică, în cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu, prin armele dreptății, căci așa vom fi ca unii care n-au nimic, dar toate le stăpânesc, ca niște săraci, dar pe mulți îmbogățind, cu harul lui Hristos” (II Corinteni 6, 4-10).

Jertfa este fundamentul unității în viața Bisericii precum și în viața credincioșilor, iar crucea este singura slavă omenească pe care nu o poate răpi nimeni. Unitatea este cu puțință în duhul adevărat de înțelegere a pocăinței și de transfigurare duhovnicească a fiecărei persoane în parte și a tuturor îndeobște. Toate acestea se pot realiza afirmând și punând în practică cele spuse de Sfântul Pavel Filipenilor: „Toate le pot întru Hristos, Cel Care mă întărește” (Filipeni 4, 13).

Viața monahală am început-o odată cu intrarea mea în Schitul „Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul” din Munții Sihlei, în anul 1993. Preafericitul Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, pe atunci Mitropolit al Moldovei și Bucovinei mi-a încredințat apoi ascultarea de a-mi continua slujirea în cetate, la Centrul Eparhial din Iași și ulterior, în anul 1996, închinovierea la Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi. Alegerea în demnitatea de Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor a venit după 25 de ani de viețuire în Mănăstirea închinată Sfinților Trei Ierarhi, veche vatră de cultură și monument unic datorită frumoasei broderii exterioare, ctitorie a Domnitorului Moldovei Vasile Lupu (1634-1653), care își numea zidirea sa „ruga mea în piatră”. Din cei 25 de ani petrecuți în Mănăstirea Sfinții Trei Ierarhi, 13 au fost în slujirea de stareț al acesteia și în ascultarea de Exarh administrativ al mănăstirilor din Arhiepiscopia Iașilor. Viețuirea într-o mănăstire din mijlocul orașului o consider o lucrare a pronoiei dumnezeiești, spre lucrarea de taină a călăuzirii și mângâierii sufletelor credincioșilor ce caută în mulțimea de uși din cetate poarta deschisă a bisericii și mai ales poarta deschisă a inimii duhovnicului spre a-i încredința neliniștea sufletului, temerile și îngrijorările și a afla calea cea îngustă dar adevărată spre împlinirea cuvântului lui Dumnezeu.

Prinosul duhovnicesc de mulțumire adâncă îl aduc lui Dumnezeu cu nădejdea că voi putea împlini slujirea de arhieru, păstrând și mărturisind dreapta credință cu prețul vieții după îndemnul Sfințelor Scripturi și al Sfinților Părinți, avându-L model pe Mântuitorul Iisus Hristos „Păstorul cel Bun care își pune viața pentru oile sale” (Ioan 10, 11).

Cuvânt de mulțumire se cuvine să adresez în mod deosebit Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române pentru încrederea și susținerea acordată, precum și tuturor membrilor Sfântului Sinod.

De asemenea, cu recunoștință rămân în ascultarea Înaltpreasfințitului Părinte Teofan, Arhiepiscopul Iașilor și Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, părintele meu duhovnicesc, mulțumindu-i pentru binecuvântarea și propunerea de a fi ales în slujirea de Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Iașilor. Primesc această nouă slujire cu gândul de a-mi înnoi eu însumi făgăduințele monahale prin ascultare făcută cu încredere, bucurie și bunăvoință, folosind experiența pe care am dobândit-o prin slujirile de până acum spre bună chivernisire a secerișului duhovnicesc.

Totodată, cuvânt de mulțumire se îndreaptă și către Înaltpreasfințiii și Preasfințiii Părinți care au săvârșit împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Teofan Taina hirotoniei mele întru arhieru: Înaltpreasfințitul Părinte Petru, Arhiepiscopul Chișinăului, Mitropolitul Basarabiei și Exarh al Plaiurilor, Înaltpreasfințitul Părinte Calinic, Arhiepiscopul Sucevei și Rădăuților, Înaltpreasfințitul Părinte Ioachim, Arhiepiscopul Romanului și Bacăului, Preasfințitul Părinte Ignatie, Episcopul Hușilor, Preasfințitul Părinte Antonie, Episcop de Bălți, Preasfințitul Părinte Veniamin, Episcopul Basarabiei de Sud, Preasfințitul Părinte Damaschin Dorneanul, Episcop Vicar al Arhiepiscopiei Sucevei și Rădăuților, precum și preacuvioșilor și preacucernicilor părinți împreună slujitori.

Mă îndrept cu mulțumire către părinții mei după trup care cu dragoste mi-au oferit un mediu echilibrat, de care îmi amintesc cu bucurie. Sentimente de recunoștință am față de cei care s-au ocupat de formarea mea intelectuală și duhovnicească.

În Biserica cea Una Sfântă și Sobornicească, clerul, monahii și credincioșii sunt mădulare vii ale Trupului lui Hristos, Capul și Mirele Bisericii, care împreună-slujesc, completându-se unul pe altul în experiența harului prin Sfintele Taine, unindu-se prin iubirea cea sfântă „cu ochii ațintiți asupra lui Iisus, începătorul și plinitorul credinței, Care, pentru bucuria pusă înainte-I, a suferit crucea, n-a ținut seama de ocară ei și a șezut de-a dreapta tronului lui Dumnezeu” (Evrei 12, 2). În acest duh de iubire și jertfă mă adresez monahilor și monahiilor din frumoasele mănăstirii ale Arhiepiscopiei Iașilor cărora le cer rugăciunea către Domnul și conlucrarea pentru o mărturie monahală autentică în lumea care are atâta nevoie de icoane vii purtătoare ale harului dumnezeiesc. Amintesc cuvintele Sfântului Ioan Gură de Aur pe care le rostesc pentru mine întâi și apoi pentru toți viețuitorii Sfințelor Mănăstiri: „viața monahală este treapta cea mai înaltă pe care poate urca un om. Gloria de a fi monah este incomparabil mai mare decât aceea de a fi împărat” (Omilia: Paralelă între un rege și un monah).

Totodată, cuvântul meu se îndreaptă către slujitorii sfințelor altare din Arhiepiscopia Iașilor. Vom fi împreună îndeosebi în slujirea Sfintei Liturghii pentru a împărtăși bucuriile și necazurile, păstrând dreptarul Sfintei Evanghelii pe care datori suntem a-l propovădui și împlini, amintindu-ne permanent în slujirea noastră de cuvintele Sfântului Grigorie Teologul: „Ce mâini trebuie să aibă cel care aduce jertfe pe altarul ceresc, când săvârșește Sfânta Liturghie împreună cu Hristos?”. De neapărată trebuință este a cerceta cu atenție pe cei aflați în suferință și în nevoi, în care se află chipul lui Hristos după cuvântul Evangheliei citit astăzi la Sfânta Liturghie în Duminica Înfricoșătoarei Judecăți: „Adevărat zic vouă: Întrucât ați făcut unuia dintr-acești frați ai Mei prea mici, Mie Mi-ați făcut” (Matei 25, 40).

Nu în ultimul rând îmi deschid inima și gura către bunii și iubiții credincioși, fii și fiice ale Bisericii Moldovei „cu care împreună avem locuirea și sălășluirea în noi a Duhului Sfânt, de aceea pe bună dreptate suntem numiți biserici ale lui Dumnezeu, de la care Duhul Sfânt nu mai pleacă, ci rămâne în Biserică și înlăuntrul nostru, pentru a ne umple de iubire”, după cum amintește Sfântul Chiril al Alexandriei. Consider prezența dumneavoastră aici o manifestare a evlaviei și a dragostei exprimate pentru Dumnezeu și pentru slujitorii Sfântului Altar. Vă rog să mă însoțiți cu rugăciunea în lucrarea mea de Episcop Vicar, având nădejde și încredere în Marele Dumnezeu și Mântuitor „care a biruit lumea” (Ioan 16, 33).

Voi lucra împreună cu Înaltpreasfințitul Părinte Teofan, Mitropolitul Moldovei și Bucovinei, cu preoții, monahii, monahiile și credincioșii din Arhiepiscopia noastră, cu autoritățile de stat și mediul academic din eparhie pentru binele comun al tuturor.

Îmi îndrept toată nădejdea și lucrarea către Mântuitorul Iisus Hristos, Arhierul cel Veșnic, cer mijlocirea și ajutorul Maicii Domnului. De asemenea, sunt încredințat de ocrotirea Sfinților Trei Ierarhi Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu Cuvântătorul și Ioan Gură de Aur sub a căror aureolă de sfințenie am viețuit anii petrecuți în mănăstirea închinată lor, îmi ațintesc ochii asupra raclei Sfintei Parascheva ocrotitoarea Moldovei, pe care o iau ca apărătoare și păzitoare în misiunea încredințată mie de Sfântul Sinod. Mă voi strădui să merg pe calea Sfântului Ierarh Iosif Naniescu, mitropolit al Moldovei, icoană și pildă de vrednic ierarh și filantrop creștin.

Vă mulțumesc tuturor deopotrivă ierarhi, preoți, monahi, monahii, oficialități și tuturor credincioșilor prezenți la această sfântă slujbă. Amin!

Publicație editată de Parohia TOMA COZMA,
ISSN 2067 - 8274
 Str. Toma Cozma, nr. 41, cod poștal 700 554, Iași,
 tel/fax: 0232 211 273
 Preot paroh Mihai Mărgineanu, tel. 0742 044 844 (**Coordonator principal**)
Voluntari:
*Secretar redacție/Relații Publice: tel. 0741 706 602, Vasilica Onofrei
*Foto: Valentin Burlacu, Alexandru Losonczy, Ionuț Andrei Bodai, Ioan Septimiu Dorobantu, Mihail Bogdan Trandafirescu etc.
*Grafică: Elena Gheorghiu, Cristian Ștefan, Miruna Ștefan, Parascheva Matciac, Maria Mortecci etc.
*Alte activități: Bogdan Andrei Finaru, Claudiu Șutu, Iustinian Maradin, Maria Sobaru, Daniël Șutu, Viorel Băldaru, Iulian Boghean, Paul Sarbu etc.
*Administratori site parohie/pagină facebook:
 Costel Dumitru, Alexandru Losonczy, Vasilica Onofrei
 www.parohiatomacozma.ro, parohiatomacozma@gmail.com

Se distribuie prin pangarul parohiei. Pentru susținerea acestei publicații, dar și pentru activitățile culturale și filantropice ale parohiei, primim donații în contul IBAN RO38 RZBR 0000 0600 0027 6450 deschis la Raiffeisen Bank Iași

 Vă rugăm să vă abonați gratuit la YouTube:

Vizitați-ne pe
 facebook

Biserica Toma Cozma

PROGRAM LITURGIC ȘI DUHOVNICESC

*Duminică, 14 martie 2021

*08:00 Utrenia și Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur
 Duminica lăsatului sec de brânză (a Izgonirii lui Adam din Rai)

*18:00 Paraclisul Maicii Domnului

*Luni, 15 martie 2021

*18:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea 1

*Marți, 16 martie 2021

*18:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea a 2-a

*Miercuri, 17 martie 2021

*18:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea a 3-a

*Joi, 18 martie 2021

*18:00 Slujba Pavcerniței și Canonul cel Mare, partea a 4-a

*Vineri, 19 martie 2021

*18:00 Slujba Agheasmei și a Sfântului Maslu, în cadrul căreia credincioșii se pot închina la moaștele Sf. Ap. Iacov, ruda Domnului (a cărui Epistolă Sobornicească constituie argument peste veacuri pentru instituirea acestei Taine); citirea pomelnicilor care se poartă la biserica noastră

* Taina Sfintei Spovedanii, pentru cei care doresc

*Sâmbătă, 20 martie 2021

* **7.00** Slujba Utreniei, a Sfintei Liturghii, Pomenirea morților .

* **18.00** Slujba Vecerniei

Un deceniu de când a fost stabilită Ziua Deținuților Politici Anticomuniști din România

Proiectul legislativ a fost adoptat de Senat, în data de 9 februarie 2011, cu 86 voturi pentru și două abțineri. Camera Deputaților l-a adoptat în ședința din 22 noiembrie 2011, cu 285 de voturi favorabile.

Legea a fost promulgată de președintele Traian Băsescu în 2 decembrie și publicată în Monitorul Oficial nr.864/2011 din 8 decembrie 2011.

Între cei comemorați în ziua de 9 martie se numără ierarhi, profesori de teologie, studenți, monahi, intelectuali creștini și peste 1800 de preoți ortodocși, care au fost *anchetați și arestați, aruncați în închisori, trimiși să lucreze la Canalul Dunăre-Marea Neagră, câțiva chiar deportați în Siberia pentru acuzații total nefondate, dar socotiți periculoși pentru noul regim politic de stat.*

Numărul deținuților care a lucrat la Canal a variat. Astfel, în septembrie 1949 erau 6.400 de deținuți, în vara anului 1950 erau 15.000, iar în aprilie 1953 erau 20.193. Lucrările la Canal au fost sistate în 1955, se menționează pe site-ul Harta Gulagului Românesc.

„Credința lor puternică și curajul de a-L mărturisi pe Hristos au exprimat rezistența activă a Bisericii.” – Părintele Patriarh Daniel

Istoria represiunii în România comunistă are mai multe etape:

Prima dintre acestea s-a desfășurat între 1948-1953, fiind întreruptă de moartea lui Stalin. A urmat o perioadă de relaxare, care s-a încheiat în contextul revoluției din Ungaria din 1956 și al retragerii trupelor sovietice din România, în 1958.

Dorind să se asigure că deține controlul, Partidul Muncitoresc Român a reluat arestările masive și a impus din nou un regim represiv extrem de dur. Având deja un control sigur asupra societății, regimul a început să elibereze deținuții politic, pe care nu îi mai considera un pericol (deși toți au rămas sub supraveghere informativă). Între 1962 -1964 au fost promulgate mai multe decrete de grațiere a deținuților politic, moment după care România nu mai avea, oficial, deținuți politic.

În toată această perioadă au funcționat mai multe spații represive: închisori, centre de anchetă, lagăre și colonii de muncă forțată, centre de deportare și domiciliu obligatoriu, dar și azile psihiatrice, unde au fost trimiși unii oponenți ai regimului, mai ales în anii 1980.

Patriarhia Română a dedicat anul 2017 apărătorilor Ortodoxiei în timpul comunismului. (Sursa: basilica.ro)

3,5%
PENTRU
BISERICA TOMA COZMA

Puteți direcționa 3,5 % din impozitul pe venitul dvs. pentru lucrările și activitățile pe care le susține PAROHIA TOMA COZMA Procedura nu implică nici un cost, redirectionarea acestor sume realizandu-se din impozitul care a fost deja reținut în 2019 de către stat. Datele noastre necesare pentru Completarea

Formularului 230 sunt: Numele Asociației: PAROHIA

—TOMA COZMA CIF (Codul de Identificare Fiscală):

11198095 Contul Organizației în format IBAN: RO38 RZBR

0000 0600 0027 6450

Vă mulțumim mult !